

ନାଶପତ୍ର ।

—୫*୫—

ଶ୍ରୀ ନୀଳମଣି ବିଦ୍ୟାରତ୍ନଙ୍କ

ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପାଦିତ

ଏବଂ

ପୁରୀ ଧାମସ୍ଥ ରାଧାକାନ୍ତ ମଠର ମନ୍ତ୍ରନ୍ତ୍ର

ଶ୍ରୀ ଯୁକ୍ତ ଶ୍ରୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଦାଶ ଗୋସ୍ଵାମୀ

ମହୋଦୟଙ୍କ ଅନୁକୂଲ୍ୟରେ

ପ୍ରକାଶିତ ।

—୦*୦—

CUTTACK

Printed by the Cuttack Printing
Company Limited.

1914.

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୮ ଏକଅଣାମାତ୍ର ।



ନାଶପତ୍ର ।



ଚମାଣୁ ପିକା, କାସ, ଚୂନପତ୍ର, ଗୁଡ଼ାଣୁ, ଗୁଣ୍ଡି ଆଦି ନାନା-
କାମରେ କାନାଆକାର ଧାରଣକର ଦେଶର ଆବାଲବୃଦ୍ଧ
ବିକଳବାକଦ୍ବାସ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଅଛି । ଚମାଣୁ ବିଷାକ୍ତ ପ୍ରବ୍ୟ
ହେତୁ ତାହାର ବ୍ୟବହାରଦ୍ବାସ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ ସଙ୍ଗେ ଶରୀରର
ଅନେକ ଅଂଶର ସାଧୁତା ହେଉଅଛି । ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ
ଉପକାର କାମନାରେ ଚମାଣୁର ମନଶୁଣର ବିବରଣ ନିମ୍ନରେ
ପ୍ରକାଶ କରାଯାଉଅଛି ।

ଚମାଣୁ, ବେଲତୋନା ଓ ଧୂଆଁ ପ୍ରଭୃତି ବସ ଧର୍ମୀ ଉଦ୍ଭିଦ
ନାଭର ଅନ୍ତର୍ଗତ । ଚମାଣୁ ପିକକଲ ଏବଂ ଚମାଣୁ ନିଷ୍କୃତ
ଚୈଳ ଗଛ ହଳାହଳ ଅଟେ, ଜଣେ ଇଉରୋପୀୟ ଚିକିତ୍ସକ
ଗୋଟାଏ କୁକୁରର ଗଳଦେଶସ୍ଥ କୌଣସି ଏକ ଶିରରେ
କିନିଗୋଟି ଛିଦ୍ରକର ବହିରେ ପ୍ରଥମେ ଦୁଗ୍ଧର ଚପ୍ରେ
ଅଳ୍ପଦେନର ପିଚିକାସ ଦେଇଥିଲେ; ବହିରେ କୁକୁରର
ଦୈନିକ କ୍ରିୟାର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଡକ୍ଟର
ଶିରରେ ଏକବିନ୍ଦୁ ଚମାଣୁ ଚୈଳ ପ୍ରବେଶ କରାଇ ଦେବାରୁ
କୁକୁରଟି ଦୁଇବିପଳ ମମୟ ମଧ୍ୟତେଜସ୍ବୀ ଶରୀର କଲା । ଡକ୍ଟର

ନଳିନ୍ଦ୍ର ଉଦରେ ସେଉଁ କାନ୍ଦି ଦେଖାଯାଏ ତହିଁରେ ତମା-
 ଖୁରେ ଚୈତାଂଶ ଥାଏ, ତାହା ବନ୍ଧୁର କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । କାପ୍ତି-
 ମାନେ ତମାଖୁର କାନ୍ଦି ପ୍ରୟୋଗକର ସର୍ପନାଶ କରୁଥାନ୍ତି ।

ତମାଖୁର ଧୂମପାନକଲେ ଅଶ୍ମିମାନ୍ୟ ଜାତହୁଏ । ସୁଧା
 ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଧୂମପାନ କଲେ ସୁଧା ସହଜ ଦେହକ ବଳ ମଧ୍ୟ
 କେତେକକ୍ଷଣ ସକାଶେ ଭରେହୁଏ ହୁଏ, ପିପାସା ବଢ଼େ,
 ଶରୀରର ପୋଷଣ କ୍ରିୟାରେ ବାଧା ଦିଏ, ଦେହ ଶୀଘ୍ର
 ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ଶାନ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ବିବିଧ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଲ ଜାତକରେ;
 ପିତ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଧାତୁର ଲୋକମାନେ ଧୂମପାନ କଲେ ସମୟେ
 ସେମାନଙ୍କର ଭେଦ ଓ ବମନ ହୁଏ । ଧୂମପାନ ହେତୁ ନିଶା
 ଦେଲେ କ୍ରମରେ ଶିରେଦୂର୍ଗ୍ଗନ୍ଧ, ଶାଶ୍ୱତକ ଅବସାଦନ, ପେଶି
 ସମୂହର ଶୈଥିଲ୍ୟ, କାନ୍ଥ ଦୌର୍ବଲ୍ୟ, ଘର୍ମ, ଶରୀରର ଶୀତ-
 ଲତା ପ୍ରଭୃତି ସାପାଦକ ଲକ୍ଷଣମାନ ପ୍ରକାଶ ହୁଏ ।

ବାୟୁ ପ୍ରଧାନ ଧାତୁର ଲୋକମାନେ ଧୂମପାନ କଲେ ଅଧିକ-
 ତର ନିଶା; ଦୁର୍ଜ୍ଜା-ସମସ୍ତ କି ମୃତ୍ୟୁ ଅର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟିଥାଏ; କାରଣ
 ଉକ୍ତ ଧାତୁର ଲୋକମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମଣ୍ଡଳର କ୍ରିୟା,
 ତମାଖୁର ଅସେମ ନିବାରକ ଗୁଣରେ ଏକାବେଳେକି ମନୀ-
 ଭୂତ ହୋଇପଡ଼େ ।

• ତମାଖୁ ସେବନଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାଦଶକ୍ତି ହ୍ରାସ ହେବାର ଦେଖା-
 ଯାଏ । ତମାଖୁର ଅବସାଦକ ଓ ମାଦକତା ଗୁଣରେ ମନ୍ତ୍ରିଷ
 ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟମଣ୍ଡଳ ନିଶା ହୋଇପଡ଼େ, କେତେବେଳେ ସେହି

ମସ୍ତିଷ୍କ ଓ ସ୍ନାୟୁମଣ୍ଡଳର ସ୍ଵାଭାବିକ କ୍ରିୟାର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଘଟେ, ପାକଯନ୍ତ୍ର ସହିତ ମସ୍ତିଷ୍କର ଅତି ନିକଟ ସମ୍ପର୍କ । ତମାଣୁ ଭବଣ ବା ଚର୍ଚ୍ଚାର ଧୂମପାନ ଅଥବା ନିୟମିତ ଭୋଗ ଦେଖୁ. ପାକଯନ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ ମସ୍ତିଷ୍କରେ ଚର୍ଚ୍ଚାର କ୍ରିୟା ପ୍ରତିଫଳିତ ହୁଏ । ଏହି କାରଣରୁ ତମାଣୁ ରକ୍ତମାନଙ୍କର ସ୍ଫୁଟିତାକୁ ଦ୍ରାସ ହୁଏ । ସେହିପରି ଲୋକମାନେ ମୁହଁମୁହଁ ତମାଣୁ ସେବନ ନ କଲେ ଧାରବାହିକରୂପେ ସଜ୍ଜିତକରି କୌଣସି କଥା କହିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ତମାଣୁ ସେବନଦେଖୁ ଅସ୍ଵାଦନର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଘଟେ । ତମାଣୁ ସେବନ ନ କରୁଥିବା ଲୋକ ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟକୁ ସୁସ୍ଵାଦୁ ବୋଧକରେ, ତମାଣୁଭକ୍ତ ତାହାକୁ ବିସ୍ଵାଦୁଖାଦ୍ୟ ମନେକରେ, ବାରମ୍ବାର ତମାଣୁ ସେବନ ଦେଖୁ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖଗହ୍ଵରର ଶ୍ଳେଷ୍ମାମୂଳ ଝିଲ୍ ଝିଲ୍ ଓ ରସନାର ସ୍ନାୟୁମୁହଁ ଅବସାଦଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଥିବାକୁ ଅଧିକରାଗ, ମିଷ୍ଟ, ଅମ୍ଳ ବା ଅଧିକ ମଣ୍ଡଲୟୁକ୍ତ ନ ଦେଲେ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ସେମାନଙ୍କ ରସନାରେ ସୁସ୍ଵାଦୁ ବୋଧ ହୁଏ ନାହିଁ ଏହା କି ଅଳ୍ପ ଅନୁଭାବର ବିଷୟ !

ଚିକିତ୍ସକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି ଯେ ଶୋକ ଓ ମନସ୍ତାପ, ଦୃଢ଼ମନନର କାରଣ ଦେଲେ ସୁଖୀ ତମାଣୁ ସେବନ ଦେଖୁ ପାକଯନ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଏହି ରୋଗ ଜାତ ହୁଏ, ଅନ୍ୟଥା ହୁଏ ନାହିଁ । ତମାଣୁର ମାଦକତା ଗୁଣ ଦେଖୁ ଦୃଢ଼ପିଣ୍ଡର ପେଶୀସମୂହ ଶିଥିଳ ହୋଇ ରକ୍ତ ସଂଚଳନ କାଳରେ ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବ ହୋଇଥାଏ । ଧୂମପାନ ଦେଖୁ

ଆହୁରି ମଧ୍ୟ 'ଅନେକ ରୋଗ ଜାତ ହୁଏ । ଜଣେ ବିଚକ୍ଷଣ ଚିକିତ୍ସକ କହିଅଛନ୍ତି, 'ସାର୍ବକାଳ ଧୂମପାନକରି କାସ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇ ନ ସ୍ଥଳା ଲୋକ କୁହାଯି ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ' ; ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଅବସାଦନ ଗୁଣରେ ବୟୁ କୋଷସ୍ଥିତ ସ୍ୱାୟମ୍ବୁଦ୍ଧ 'ସେତେବେଳେ ଅଭିଶପ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ଶ୍ଳେଷ୍ମାମୂଳ ହିଁ ଶିଥିଳ ହୋଇ ପଡ଼େ, ତେତେବେଳେ ଉତ୍ତକାସ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଉକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ର, ବାୟୁପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯଥାପଥ ପରିମାଣରେ ବାହାର ହୋଇପାରେ ନାହିଁ' ; ସୁତରାଂ ତାହାର ସୁସ୍ଥ କୌଶିକାର 'କୌଶସି' ସ୍ଥଳ ଛନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ । ସେହି ଛନ୍ଦଭାଗ କ୍ରମରେ ଶରୀରରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଦୁଷ୍ଟିବିଶ୍ଳେଷ, ଶୀଘ୍ର ସହାରକାରକ ଶ୍ୱାସକାଶ ତାମ୍ରକ ରସୁଜର ରୋଗକୁ ଜାତ କରେ । ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିର ହୃଦ୍ୱା ବା ପିତ୍ତାରେ ତମାସୁ ସେବନ କଲେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ସଂକ୍ରମକରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବାକୁ ପଡ଼େ ।

ଯେଉଁ ମାନେ ଅଭ୍ୟାସକରି ଧାଉଁବାହକରୁପେ ଅନେକବର୍ଷ ଯାଏ ଧୂମପାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ପ ପୁଷ୍ପରୁ ସାଇଁ ସାଇଁ ଶବ୍ଦ ନିର୍ଗତ ହୁଏ । ସେପରି ଲୋକମାନେ ଅଧିକାଂଶ ଦମ୍ଭରଖି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଘଟ ଘଟ ନିଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି । ଘନଶ୍ୱାସୀ ଲୋକ ଅଳ୍ପାୟୁ ହେବା ସ୍ୱତଃସିଦ୍ଧ କଥା । ଧୂମପାନ ଦେଇ ଶ୍ୱାସ କୃତ୍ରିମରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ବେଶାଢ଼ିର ଚାଲି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏକସମୟରେ ୨୦୩୦ ଟି କଥା କହିବାକୁ ଦେଲେ ୧୦୧୫ ଥର ଝୁଁ ଝୁଁ କରି କାସିଥାନ୍ତି ।

ଧୂମପାନର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଦୋଷଅଛି । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଧୂମପାନର ଅଭ୍ୟାସ ନାହିଁ,

ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏକାଦିକ୍ରମେ ଅବିଜ୍ଞାନୀ ୩୧ ଦଶାକାଳ ପରିଶ୍ରମ କରିପାରିବେ । — ସଦୃଶ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିବେନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଧୂମପାନମାନେ ତମାଖୁ ସେବନ କରୁଛନ୍ତି ଧାର୍ଯ୍ୟବାହକ-ରୂପେ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ପରିଶ୍ରମ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ମଦ୍ୟ-ଦ୍ରୁମାଦିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଶରୀରର ତାପ ଉତ୍ପାଦକ, କିନ୍ତୁ ତମାଖୁ ଅବସାଦକ । ଚନ୍ଦ୍ରାବ ତାପର ଦ୍ରାଘ ଛଡ଼ା ବୃଦ୍ଧିଦ୍ରୁବ ନାହିଁ । ଅଧିକ-ଶ୍ରମ କଲପରେ ଧୂମପାନ କଲେ ଯେ କ୍ଷୁବ୍ଧ ବଶମ୍ବଦ ବୋଧହୁଏ, ଅବସାଦକ ଗୁଣ ତହିଁର ପ୍ରଧାନ କାରଣ । ତମାଖୁ ସାହାଯ୍ୟରେ ଅସ୍ବାଭାବିକରୂପେ ବିଶ୍ରାମ ଲାଭ କରିବା ସୁବିଧେ-ତମାର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ।

‘ ଭବପ୍ରକାଶ ’ ନାମକ ବିଜ୍ଞାନ ଟିବିଦ୍ୟକ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଧୂମପାନ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଲିଖିତ ଅଛି,—

“ ସଦ୍ୟଃ ଶ୍ଳେଷ୍ମାକରେ ଧୂମୋ ନେତ୍ରସ୍ତୋ ରହତୋ ଭୃଶଂ ଶିଘ୍ରେ ଗୌରବ କୃଚ୍ଛାପି ବାତପିତ୍ତଞ୍ଚ ତକାପସ୍ତେଷୁ ”

“ ଧୂମପାନ କଲେ ସଦ୍ୟ ଶ୍ଳେଷ୍ମା ଜାତହୁଏ, ନେତ୍ରର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅପକାର ସାଧିତ ହୁଏ, ମସ୍ତିକ ଭାର ବୋଧହୁଏ ଏବଂ ବାତ ପିତ୍ତର ପ୍ରକୋପ ହୁଏ । ”

ତମାଖୁର ବିରେଚନ ଶକ୍ତି ଥିବାରୁ ଅନେକଲୋକ ଶୌଚ ସଜ୍ଜାଣେ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ତମାଖୁ ଚରଣ ବା ତହିଁର ଧୂମପାନ କରିଥାନ୍ତି, ଏପରି କରିବାଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମତଃ କିଛିଦିନ ଉପକାର ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଏପରି କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲେ ପଛକୁ କିଛିମାତ୍ର ଉପକାର ଦିଶେନାହିଁ, ବରଂ “ କୋଷ୍ଠାନ୍ତରିକ

ବାୟୁ” କାମଳ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବେଞ୍ଚ ଜାତି ହୋଇଥାଏ ।
ତମାଖୁ ଚଢ଼ଣ କଲେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଲାଳା ଯିବିତ ହୁଏ ।
ଲାଳା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରିପାକର ପ୍ରଧାନ ଉପକରଣ, ତାହା ବୃଥାରେ
ବ୍ୟୟିତ ହେଲେ ପରିପାକକ୍ରିୟାରେ ବାଧା ଲାଗିଥାଏ ।

ଦନ୍ତମୂଳ ଦୃଢ଼ ହେବା ଆଶାରେ ଅନେକଲୋକ ତମାଖୁ
ରୁଣ୍ଡି ବା ପୋଡ଼ା ଗୁଡ଼ାଖୁର ରୁଣ୍ଡି ଦ୍ଵାରା ଦନ୍ତ ମାର୍ଜନା କରନ୍ତି;
କେହି କେହି ବା ତମାଖୁ ଚଢ଼ଣ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଚକ୍ରସ୍ନ-
ମାଳିକେ ପରୀକ୍ଷାକରି ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ତମାଖୁଦ୍ଵାରା ଦନ୍ତର
ଉପକାର ପରିଣତରେ ଅପକାର ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ବା ଦନ୍ତ-
ମୂଳ ଦୃଢ଼ଥିଲେ ଦନ୍ତ ଦୃଢ଼ଥାଏ । ତମାଖୁ ସେବନ ହେତୁ
ଯେତେବେଳେ ମାଂସପେଶୀ ଶିଥିଳ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ-
ବେଳେ ଦନ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ଳଥମୂଳ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ପାରଦ-
ସେବନ, ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଶ୍ଳେଷ୍ମ ବା ପୁରାତନ ଉଦରମୟ ପ୍ରଭୃତି କାର-
ଣରୁ ମାଡ଼ି ଶିଥିଳ ହେଲେ ତମାଖୁଦ୍ଵାରା ଦନ୍ତର ପ୍ରତିକାର
ଚେଷ୍ଟା ନ କରି ନିମ୍ନ, ବକୁଳ ଓ ଶାନ୍ତରାଜ କାଷ୍ଠରେ ଦନ୍ତ
ଧାବନ କଲେ ଏବଂ କଷାୟ ଜଳରେ ମୁଖଧୌତ କଲେ ପ୍ରକୃତ
ଉପକାରର ସମ୍ଭାବନା । ତମାଖୁର ଅବସାଦକ ଗୁଣରେ ଦନ୍ତ-
ମୂଳର ସ୍ଫୁର୍ଣ୍ଣମୂଳ ନିସ୍ତେଜ ହୋଇ ଯିବାରୁ କେତେକକ୍ଷଣ
ସତରକ୍ଷିତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସ୍ଥିତିଥାଏ । ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଏପରି ବିଷମୟ
ସାମଗ୍ରୀର ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟ ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରିବା ସର୍ବୋ-
ତ୍ତମରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଶୁଦ୍ଧସୂ, ଦୁଷ୍ଟିକ୍ରା ଓ ଅପରିମିତ ତମାଖୁ ସେବନ, ଏ
ପ୍ରତ୍ୟେକେ “ସ୍ଵାୟତ୍ତୋବାଲ୍ୟ” କାମଳ ରୋଗର ଉତ୍ପାଦକ ।

ବିଶ୍ୱାସନାମା ଚିତ୍ରସୂକ୍ଷ୍ମମାନଙ୍କ ମନ୍ତରେ ଧୂମ୍ରପାନଜନିତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ-
ଦୌର୍ବଲ୍ୟଭେଗ ନ ନାବଧ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗରେ ମଧ୍ୟ ଉପ-
ଶମିତ ହୁଏନାହିଁ ।

ନିୟତ ନୟନ ବ୍ୟବହାର କଲେ ନାସିକାର ଶ୍ଳେଷ୍ମାଗୁଳ୍ମକୁ
ହେଁଳିରେ ପ୍ରଦାହ ଜନ୍ମେ, ସୁତରାଂ ଅବିରତ ତାହାର ଗାନ୍ଧରୁ
ଶୋଣିତର ଜଳସ୍ନାନ୍ନ ଶ୍ଳେଷ୍ମାରୂପରେ ନିଃସୃତ ହୋଇଥାଏ ।
ନୟନ ସେବନ କଲେ ଆସ୍ରାଣସ୍ୱୟର କ୍ରିୟା ମନହୋଇଯାଏ ।
ଏହି କାରଣରୁ ଅଳ୍ପ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବା ଅଳ୍ପ ସୁଗନ୍ଧ, ନୟନସେବ-
ନାଙ୍କୁ ନାସିକାଗ୍ରାନ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ । ନୟନ ବହୁକାଳ ବ୍ୟବ-
ହାର କଲେ ଚାନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରାକ୍ତସ୍ତ ମାଂସପେଶୀ ସବୁ ଶିଥିଳ ହୁଏ,
ଏହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁନାସିକ ବର୍ଣ୍ଣର ଉଚ୍ଚାରଣସମତା
ଲୋପପାଏ । ଅତ୍ତରିକ୍ତ ନୟନ ବ୍ୟବହାର କଲେ ତହିଁର
କେତେକ ଅଂଶ ଗଳନଳୀବାଟେ ଆମାଶୟକୁ ଯାଏ ଏବଂ
ମନାଗ୍ନି ଓ ରକ୍ତାମାଶୟ ଭେଗକୁ ଜନ୍ମାଏ । ଭୁବନବିଖ୍ୟାତ
ନେପୋଲିୟନ ବୋନାପାର୍ଟ ଅପରମତ ନୟନ ବ୍ୟବହାର କରୁ-
ଥିବା ହେତୁ ରକ୍ତାମାଶୟ ଭେଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତହୋଇ ପ୍ରାଣ-
ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁ ନେପୋଲିୟନ ବୋନାପାର୍ଟ ପ୍ରାୟ
ସମଗ୍ର ଇଉରୋପ କୟ କରିଥିଲେ, ସେ ସାମାନ୍ୟ ନୟନ ନିକ-
ଟରେ ପଶୁଥିବା ହୋଇ ପ୍ରାଣ ହରାଇ ଥିଲେ ! !

ଡାକ୍ତର ଏଡ୍ୱାର୍ଡନ, ପି, ଗ୍ରିସନ ବାରବର୍ଷକାଳ ତମାଖୁ
ସେବନ କରି ଏବଂ ବହୁକାଳ ଚିତ୍ରସୂକ୍ଷ୍ମରେ ନାନାବିଧ ପରୀକ୍ଷା
ନବି ନିମ୍ନଲିଖିତ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି, —

“—ଅଧିକକାଳ ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଯଥାକ୍ରାସ ହୁଏ

ଏବଂ ଯେଉଁ ମାନେ ଅଧିକ ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ସେମାନେ ବେଶି ଭୋଜନ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

୩ — ତମାଖୁ ସେବନ ଦେଇ 'ପରିପାକଶକ୍ତି ହ୍ରାସ ହୁଏ' ଏବଂ ତହିଁ ଦେହରୁ ଅଳ୍ପ ଓ ପାକଯନ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନାନାପ୍ରକାର ରୋଗର ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ଥାଏ ।

୪ — ଅଧିକକାଳ ତମାଖୁ ସେବନ କଲେ ମୃଗ ଓ ଗଳା ଫୁଲିଉଠେ, ଏ ଦେହରୁ ସ୍ୱରର ସ୍ୱାଭାବିକ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୁଏ । ଯେଉଁ ମାନେ ବେଶି ତମାଖୁ ସେବନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ଭଲ ଗାୟକ ହୋଇ ପାଡନ୍ତି ନାହିଁ ।

୫ — ତମାଖୁ ଖାଇଲେ ହୃଦୟର କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ୱଚ୍ଛରୁ ରୂପେ ଚଳେ ନାହିଁ ଏବଂ ହୃଦ୍‌ରୋଗ ଦେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

୬ — ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାର ଦେଇ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ରୋଗସମୂହ ଜାତ ହୁଏ, ମନ ନିସ୍ତେଜ ହୋଇ ପଡ଼େ ଏବଂ ସ୍ମରଣଶକ୍ତି ଦୃବଳ ହୋଇଯାଏ ।

୭ — ତମାଖୁ ସେବନ କଲେ ଦର୍ଶନ ଓ ଶ୍ରବଣଶକ୍ତିର ହ୍ରାସ ହୁଏ । କଣ୍ଠାତମାଖୁ ଉଦ୍‌ଗମ କଲେ ଦର୍ଶନ ଓ ଶ୍ରବଣଶକ୍ତିର ଅଧିକ ଅନିଷ୍ଟ ହୁଏ ।

୮ — ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ରୂପେ ବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ ନାହିଁ, ଏବଂ ଶରୀରରେ ବଳୁସମ୍ପାଦ ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ବଳବାନ୍ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା

କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଚମାଣୁ ବ୍ୟବହାର ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା
ଉଚିତ ।

୮—ଅଳ୍ପ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଚମାଣୁ ବିଷକୁଳ୍ମ,
ଯୁବକମାନଙ୍କର ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ବିକୃତ ଏବଂ ଚେତୋସ୍ଥାନ କରିବା,
ବିଷୟରେ ଚମାଣୁ ବଡ଼ ଚପୁର ।

୯—ତାମ୍ରକୂଟ ସେବନ କରିବା, ସମୟ ଏବଂ ଅର୍ଥ ସାପେକ୍ଷ ।
ଚମାଣୁସେବୀ ଅନ୍ୟର ଅସୁଖର କାରଣ ହୋଇ ଉଠେ ।
ତାମ୍ରକୂଟ ପାଣିର ମୁଖନିଷ୍ପତ୍ତି ଧୂମରେ ଚମାଣୁ ସେବନ କରୁ
ନ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମାନେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ନ୍ତି ।”

ତାଙ୍କର କଙ୍କୋଏଷ୍ଟ ଆପଣା ଜୀବନର ଅଧିକାଂଶ ସମୟ
ଚକିତ୍ରା ବ୍ୟବସାୟରେ ଅତିବାହିତ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ କହନ୍ତି
“ଦୁଃସାଧ୍ୟ ଅଜ୍ଞାଣୀ ରୋଗ ଏବଂ ଉଦର ଓ ଯକୃତସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ଯାବତୀୟ ଅସାଧ୍ୟ ରୋଗ ପ୍ରାୟ ଚମାଣୁ ବ୍ୟବହାର ଦେଇ ଜାତ
ହୋଇଥାଏ ।”

ଆଉ, ବ, ତ୍ରିନ ଡର୍ଜ କହନ୍ତି “ଅପେକ୍ଷ, ମଦ ଓ ଚମାଣୁର
ଉପକାର ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଚକ୍ରାନ୍ତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ
ମଣ୍ଡଳର ସମୂହ ଅନିଷ୍ଟ ସାଧକ ହୁଏ ।”

ଗିବ୍‌ଲିନ ଓ ଗ୍ରିନବ୍ରୁକ୍ ନାମକ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱୟ ଏକମତ
ହୋଇ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ “ଅଜ୍ଞାଣିରୋଗର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଣ
ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଭିରକ୍ତ ଧୂମପାନ ଏବଂ ନିଷ୍ୟାଦିଦ୍ୱାରା ଥିବା ଉଦର
ପ୍ରକାଳ କାରଣ, ଏଥିରେ ଲବମାସ୍ତ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।”

ତାଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗାଦାସ କର ତାଙ୍କ ପ୍ରଣୀତ “ଦୈତ୍ୟଜୟନ୍ତା-
ବଳୀ” ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି “ତମାଖୁ ବିଷର ୮୪ ଟୋପାରେ
ବୃକ୍ଷହୃଦୟୀ-ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡ଼ିଚକ୍ଷୁଅଛି ।”

ତମାଖୁର ଧୂମପିଣ୍ଡିତବାୟୁ ସେବନରେ ସାଧାରଣଙ୍କର
ଅନିଷ୍ଟ ହୁଏ, ଏଥି ପାଇଁ ଶୁକ୍ରାବଜ୍ୟର ପ୍ରସିଦ୍ଧନଗର
ବୋଷ୍ଟନର ରଜପଥରେ ତମାଖୁ ସେବନକରବାର ନିଷେଧ
ବିଧି ପ୍ରଚାରଣ ହୋଇଅଛି ।

ତମାଖୁ ସେବନକାରମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ଉଲଟ ଗନ୍ଧ ବାହାରେ ।
ତମାଖୁର ଧୂମ ଚକ୍ଷୁରେ ଲାଗିଲେ ଏକପ୍ରକାର ଚକ୍ଷୁରୋଗ ଜାତ
ହୋଇ ଦର୍ଶନଶକ୍ତି ହ୍ରାସକରେ ।

ତମାଖୁର ଅପକାରତା ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ପାରଥିବା ଦେହ
ଭୁବନବିଖ୍ୟାତ ମାନମାୟ ଗାଡ଼ଜୋନସାହେବ ନିଜ ଜୀବ-
ନରେ ତମାଖୁ ଆଦୌ ବ୍ୟବହାର କରି ନାହାନ୍ତି ।

ଅନେକକମଳରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ଭୁଲନାରେ
ତମାଖୁ କିନ୍ତୁ ନଦେ ଅର୍ଥାତ୍ ତମାଖୁକୁ ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ବୋଲି-
ଯାଇ ନ ପାରେ ବା ତମାଖୁ ନାମ ମାତ୍ର ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ । କିନ୍ତୁ
ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଣବିତ୍ ଶରୀରଚତୁର୍ଥ ପଣ୍ଡିତବର୍ଗଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ତମାଖୁ ବଡ଼ କ୍ଷତିକର ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ । ‘ତମାଖୁକୁ ଅଧିମତ
ପ୍ରାଣାୟାମ ମିଶ୍ର, ଗଞ୍ଜେଇର କନିଷ୍ଠଭାଗ ଓ ସୁର ଗନ୍ଧସୀର ପିତା
ବୋଲି ରୂପକ କଲେ ମଧ୍ୟ ଅସଙ୍ଗତ ହେବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ
ରାବଟନମାକନିୟମ ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶନକର ସ୍ପଷ୍ଟ ଶୀତ ଗ୍ରନ୍ଥ
ମଧ୍ୟରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି “ତମାଖୁ, ସୁରାସନ ଶ୍ରେଣୀର ମାଦକ ଏବଂ

ତାହାର ଉପକ୍ରମାନେ ଏକପ୍ରକାର ନିଶା ଖେଳ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ି ଗଣିତ ।

ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରମାଣବଚନମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତିପତ୍ତି ହେଉଅଛି ଯେ, ତମାଖୁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦୌର୍ବଲ୍ୟ, ଶ୍ୱାସ ଓ ସ୍ୱଳ୍ପ ଶକ୍ତିର ହ୍ରାସ, ଅସ୍ୱାଦନର ବ୍ୟତିକ୍ରମ, ହୃଦ୍‌ସ୍ପନ୍ଦନ, କାସ, ଯକ୍ଷ୍ମା, ଶ୍ୱାସ, କୃଚ୍ଛ୍ର, ଦୌହକତାପହାନ, ମୃତ୍ୟୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ, ଦନ୍ତ ଶ୍ଳଥମୂଳ ହୁଏ, ତହିଁ ସକାଶ ଅନେକ ସମୟ ଏବଂ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୁଏ, ଶରୀର ବୃଦ୍ଧିରେ ବାଧା ଘଟେ, ଏବଂ ଅନେକ ଅନ୍ୟ ଘଟୁଥିବାପାଇଁ, ତମାଖୁ ସେବନରେ ପ୍ରବୃତ୍ତହେବା ସ୍ୱଚ୍ଛବେଶ୍ଟି ତନାର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ, ଅତଏବ ନିଜେ ଉକ୍ତ ମନ ଅଭ୍ୟାସ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଜ୍ଞାନର ଗୁହର ଅପର ଲୋକମାନେ ତମାଖୁ ବ୍ୟବହାର କରି ନ ପାରିବା ଏବଂ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଲୋକ ମାନେ ତହିଁ ରୁ ବିରତ ହେବା ବିଷୟରେ ସମୁଚିତ ଚେଷ୍ଟା ଓ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ସମସ୍ତଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଧୂଆଁ ପତ୍ରଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ବୋଲି ତାହାର ଅପର ନାମ ନାସପତ୍ର, ମାତ୍ର ଧୂଆଁ ପତ୍ର ଶରୀର ନାଶରେ ସକ୍ଷମ ଥିବା ହେତୁ ଦନ୍ତ୍ରୀ 'ସ' ଠାରେ ଚାଲିବ, 'ଶ' ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଧୂଆଁ ପତ୍ରର ଅନ୍ୟ ନାମ ନାସପତ୍ର ହେବା ଉଚିତ ।

ସମାପ୍ତ ।



ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନମୋକ୍ତ ପୁସ୍ତକମାନ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀର ପୁସ୍ତକ-
ଦୋକାନରେ ମିଳେ । ଅଧିକସଂଖ୍ୟକ ପୁସ୍ତକ ହସ୍ତକଳ୍ପ
ଯଥେଷ୍ଟ କମିଶନ ଦିଆଯାଏ । କୁମାରସେତୁ, ନାଟକେଲଗୁଡ଼ିକ,
ସଫଳଜୀବନ, କାହ୍ନୁ, କୁଣ୍ଡିଆ ଓ ଯାଦୁ ଶେର ଚକ୍ରା-
ତଦୋତ୍ପତ୍ତି, ଜାତୀୟଗୀତ, ବୌଦ୍ଧମାନ, ପଣକଥାଶିକ୍ଷା, ଶିଶୁ-
ଶେଷ ଚକ୍ରା, ପ୍ରତିପୁସ୍ତକର ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇପଇସା ।

ଅରଣ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ, ହରିମନ୍ଦିର, ଲୁଲୁ ଜାତୀୟଗୀତ, ସଦ୍‌କ୍ରିୟାବ୍ରତ,
ସୁନିଦା, ମଣିମଞ୍ଜୁଷା, ଲିପି ପ୍ରଣାଳୀ, ଧ୍ୟାନମାଳା, ଇନ୍ଦ୍ରଜାଳ-
କୌତୁକ, ଯଜ୍ଞୋପବିତ ମନ୍ତ୍ର, ନାଟକମାନଙ୍କ ପ୍ରତିପୁସ୍ତକର
ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇପଇସା ।

ବ୍ରାହ୍ମ ସମିତି, ନାଟପରାଗ ୧ମ, ନାଟ ପରାଗ ୨ୟ, ପଣକଥା-
ମାଳିକା; ପ୍ରାଚୀନପୁରଣ, ମଦରମାହାତ୍ମ୍ୟ, ଚା—ପାନ, ପରମଜ୍ଞ-
ବିଧିବାର ଏକାଦଶୀ, ପରମାତ୍ମପ୍ରହରା, ସମ୍ରାଟଚରଣ, ଜ୍ଞାନଗଙ୍ଗ-
ବିସ୍ମୟଚକ୍ରା, ରାମସହସ୍ରନାମ, ଶ୍ଳୋକମୁକ୍ତାବଳୀ, ଚେକା-
ପୁରଣ, ବାଳିକାବନ୍ଧୁ, ସମୟର ସଦ୍‌ବ୍ୟୟଦ୍ୱାର, ବସନ୍ତଶେଷ-
ଚକ୍ରା, ବିସ୍ମୟଚକ୍ରା, ସର୍ବବିଷଚକ୍ରା, ବିବିଧବିଷ-
ଚକ୍ରା, ମେଘଶେଷ ଚକ୍ରା, ମଦନବିନୋଦ ବା ଧୂପୁଷ୍ପିକା
ଉପାୟ, ଅଥନାଗି, ପ୍ରତିପୁସ୍ତକର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ /

ପ୍ରବ ଦୟାଶିଳ, ଭକ୍ତୋତ୍ପତ୍ତିଚରଣ, ଶିକ୍ଷାବିନୋଦ, ସଦ-
ଗୁରୁ, ସନ୍ଧ୍ୟାପ୍ରଦୀପ; ନାଟପୁଷ୍ପାଂଶୁ ପ୍ରତିପୁସ୍ତକର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ / ୨।

ଗେ ଚକ୍ରା, ବିଚିତ୍ରବ୍ରତ, ଶିଶୁଚକ୍ରା, ଅଜ୍ଞାନମାଳ,
ପ୍ରତିପୁସ୍ତକର ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇଅଣା । ନିକାଳସମ୍ରାଟ, ଜ୍ୱରଚକ୍ରା ପ୍ରତି-
ପୁସ୍ତକର ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇ ଅଣା, ପାରିବାରିକ ଚକ୍ରା ଚାରିଅଣା ମନ୍ତ୍ର ।